

Værdi eller ej. Og hvis dette Lovforslag kan bibringe Folk Troen paa, at den danske Kronens Værdi kan hæves i Fremtiden, vil det netop hindre Kapitalflugten.

Det er naturligvis haardt for en Formue, der eksisterede den 1. Januar 1924, men af en eller anden Grund gaar tilbage nogen Tid efter, at skulle svare den fulde Afgift efter dette Lovforslag, men det har heller ikke været min Mening, og netop derfor er der sat en Dispensationsbestemmelse ind; men jeg er ganske sikker paa, at i hvert Fald det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, som jo ved, hvor stærkt man skal passe paa i saadanne Tilfælde, vil give mig Ret i, at hvis man vil hindre, at der kommer alt for mange Eksempler paa, at Formuen er forsvundet efter Paaligningen af Afgiften, skal man ikke give nogen juridisk Ret til at kræve Nedsættelse, men overlade det netop til en Bevisførelse fra anden Side, og en Bevisførelse, som man selv er Herre over at vurdere, at godtgøre, at saaledes ligger Sagen. Men det er min Mening i hvert Fald, at hvis Formuen af en eller anden Grund forsvinder og der ikke er nogen Evne til at betale, saa skal der ikke betales. Det er min Mening at anvende Dispensationsparagrafen i saadanne Tilfælde ligesom i andre Tilfælde, hvor det vilde vise sig, at Satterne ramte ekstraordinært haardt, og jeg kan dertil føje — og her rører jeg ved et Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Rode bl. a. var inde paa —, at skulde der være Kapitaler, der af en eller anden Grund i et Aar ikke gav noget Udbytte, saa det af den Grund ikke var muligt at udrede Formueafgiften, f. Eks. hvis Formuen var anbragt i en industriel Produktion, der ikke gav noget Udbytte et bestemt Aar, saa vilde jeg ogsaa mene, det var den Slags Ting, der maatte tages op til Afgørelse ifølge Dispensationsbestemmelsen. Men at fastsætte, at hvis man ikke havde saa og saa mange Procent Indtægt af sin Formue i et enkelt Aar, kunde man blive fri, vilde være overordentlig farligt, for vi ved jo, hvilken Dygtighed der efterhaanden er udviklet med Hensyn til at finde Ting, der kan nedsætte Skatteydelsen for Personer, og hvor der er en juridisk Ret, naar en eller anden Kendsgerning foreligger, der staaer Administrationen overordentlig svagt. Det er, som sagt, Forhold, der er godt kendt af tidligere Finansministre, og det maa vist være saaledes rent teknisk, at man i et Skattelovforslag netop skyder den Slags Spørgsmaal over i en Dispensationspara-

graf, men ikke giver nøjagtig bestemte Regler derom i selve Lovforslaget, idet de aldrig kan affattes paa en saadan Maade, at de ikke er farlige.

Der er udtalt Frygt for, at dette Lovforslag skulde skade vort Obligationsmarked. Det forundrer mig i høj Grad. Det forekommer mig, at de ærede Medlemmer, der har næret en saadan Frygt, ikke har sat sig tilstrækkeligt ind i Forslagets Virkninger. Det maa dog være givet, at naar Forslagets Formaal er at inddrage en betydelig Del af de Obligationer, der ligger i det danske Obligationsmarked, saa maa det uvægerligt bidrage til at stimulere Kursen paa alle de Obligationer, der bliver tilbage. Jeg har maaske ikke sagt det i min Forelæggelse, men jeg vil da gerne sige det nu, at naar jeg har ment, at dette Forslag vilde have gode Virkninger i Danmarks økonomiske Liv, var en af disse Virkninger netop den, at det vilde have en Tendens til at stimulere Obligationskurserne, som jo er meget vigtige for mange Forhold i vort Land. Den Tro, at man kan stimulere Kurser ved at skabe Inflation, ved forøget Seddeludstedelse, er i Virkeligheden ganske fejlagtig. Det har jo i de senere Aar vist sig ganske tydeligt; naar Obligationskurserne ligger saa lavt, som de gør i Øjeblikket, skyldes det netop ikke mindst, at hele den Inflation, vi har gennemlevet i det sidste Aar eller det sidste halve Aar, maaske de sidste tre Fjerdingaar, har skabt en saadan Mistillid til hele det danske Pengevæsen, at man ikke en Gang tør sætte sine Penge i Obligationer. Kurserne trykkes derved stadig stærkere ned. (*Korsgaard*: Det skyldes Diskontoen). Diskontoen gør det ikke alene. (*Korsgaard*: Omtrent). Ikke alene. Hensynet til, om Kronen, som Obligationerne lyder paa, i Fremtiden vil være noget værd eller ikke, spiller ogsaa en vis Rolle; jeg er ganske overbevist om, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard under Overvejelse af, om han skal anbringe sine Penge i Obligationer, vil overveje, om der er Grund til at tro, at Kronens Værdi vil holde sig eller ikke. Nej, Obligationsværdien vil netop forbedres i samme Grad, som det er muligt at foretage Afdrag paa Statsgælden og inddrage de Obligationer, som fylder vort Obligationsmarked herhjemme. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, men hvis de ærede Medlemmer vil studere, hvor mange af disse Statsobligationer der for Tiden er i Markedet, vil de ganske sikkert